

Az élő - és a holt cselekedetek közötti különbség – Zac Poonen

The Difference Between Dead Works and Living Works by Zac Poonen

<https://www.cfcindia.com/node/78156>

Bár igaz, hogy Jézus megjutalmazza a hűségeseket (Jel. 22:12), és az is igaz, hogy életünk végső vágya az kell, hogy legyen, hogy az Úrnak tetsszünk (2 Kor 5:9), hogy egy napon tőle hallhassuk a "jól cselekedtél, jó és hű szolgám" szavakat, mégis maga Jézus figyelmeztetett minket attól az önző vágytól, hogy a mennyei jutalom motiváljon bennünket áldozatainkban és az Őerte végzett szolgálatunkban.

Amikor Péter előnyösen összehasonlította magát a gazdag ifjú fejedelemmel (aki éppen elfordult Jézustól), és feltette a kérdést: *"Mi elhagytunk mindent, mi lesz hát a jutalmunk?"* (Máté 19:27), Jézus a munkások példázatával válaszolt (Máté 20:1-16). Ott azt látjuk, hogy azok, akik fizetésért (jutalomért) dolgoztak, az utolsó helyen végeztek, míg azok, akik úgy dolgoztak, hogy a jutalomra nem gondoltak, az első helyen végeztek (még akkor is, ha csak kis százalékát végezték el annak a munkának, amit az előbbiek végeztek).

Mennyiség/kontra minőség - itt látjuk a különbséget a holt - és az élő cselekedetek között. Azok a cselekedetek, amelyeket abban a reményben végzünk, hogy végül más hívők fölé emelkedünk, és helyet kapunk Krisztus menyasszonyában, az utolsó napon holt cselekedeteknek fognak bizonyulni. Ha azért tisztítod meg a gondolataidat, teszel jót másokkal, szereted a feleségedet, vagy veted alá magad a férjednek, mindezt azzal a gondolattal, hogy egy eljövendő napon felemelkedsz, akkor még mindig 'te magad' állsz az életed középpontjában, és minden énközpontú 'jó' cselekedeted holt cselekedet!

Azok, akik a dicsőségben koronát kapnak, gyorsan az Úr lábai elé dobják, azt mondva: "Egyedül Te vagy méltó" (Jel. 4:10). Csak akkor szabadulhatunk meg a holt cselekedetektől, ha megszabadulunk attól a szándéktól, hogy magunknak adjuk a dicsőséget. Ha emlékezetünkben feljegyzést vezetünk minden jó cselekedetről, amit tettünk, akkor ezek a jó cselekedetek holt cselekedetekké válnak. Jézus két képet adott nekünk az utolsó ítéletnapról - az egyikben az emberek felsorolják az Úr előtt mindazokat a jó cselekedeteket, amelyeket földi életükben tettek: "Uram, a Te nevedben prófétáltunk, a Te nevedben gyógyítottunk betegeket stb." (Máté 7:22-23). Ezeket az embereket az Úr elutasította. A másik képen azt látjuk, hogy az igazak meglepődnek, amikor az Úr emlékezteti őket arra a jóra, amit földi életükben tettek. "Uram, mikor tettük ezt?" - hangzik a meglepett kiáltásuk (Máté 25:34-40). Elfelejtkeztek arról a jóról, amit tettek - hiszen nem jutalomért tették azokat a cselekedeteket. Itt világos ellentétet látunk a holt és az élő cselekedetek között. A mi cselekedeteink melyik kategóriába tartoznak?

- § -

Ez az írás - változtatás nélkül - szabadon terjeszthető a szerző nevének és a CFC honlapcímének megadásával: www.cfcindia.com

Fordította: Abonyi Sándor (<https://keskenyut.wordpress.com>)